

Жан-Поль Сартр

Виконала Левченко Катерина,
11-Б

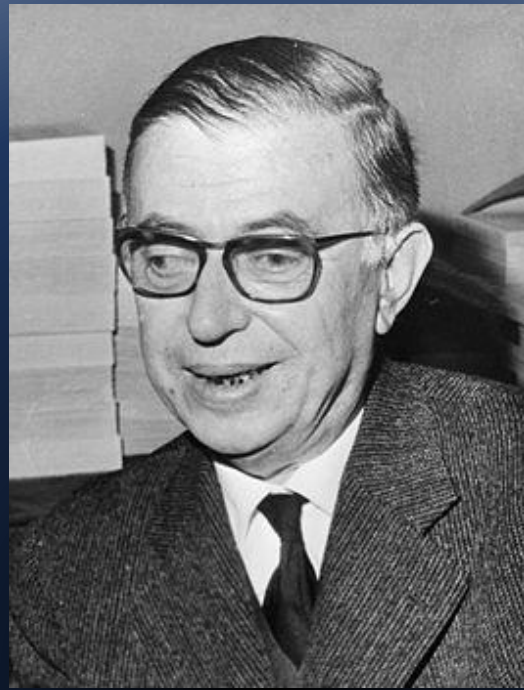
Сартр залишається однією з найбільш неоднозначних і загадкових постатей ХХ століття. Для одних він - видатний французький філософ і активний учасник руху Опору. Для інших - "увертюра до сучасності, останній жрець і могильник старої французької культури".

Енциклопедії називають його філософом і письменником, але таке визначення не бездоганне. Філософ Хайдеггер вважав його швидше письменником, ніж філософом, а ось письменник Набоков, навпаки, швидше філософом, ніж письменником. Але все, мабуть, погодилися б з ємним визначенням «мислитель».

«У дитинстві я жив з овдовою матір'ю у бабусі з дідусем. Бабуся була католичка, а дідусь - протестант. За столом кожен з них сміявся над релігією іншого. Все було беззлобно: сімейна традиція. Але дитина судить простодушно: з цього я зробив висновок, що обидва віросповідання нічого не варті ». Не дивно, що, виступивши одним з творців вчення екзистенціалізму, Сартр розвивав його атеїстичну гілку.

Жан-Поль Сартр був удостоєний Нобелівської премії з літератури «за багаті ідеями, пронизане духом свободи і пошуками істини творчість, яке справило величезний вплив на наш час». Він відмовився прийняти цю нагороду, як і іншу б, заявивши про своє небажання бути чим-небудь зобов'язаним будь-якій соціальній інституції. Крім того, Сартра бентежила «буржуазна», і яскраво виражена антирадянська орієнтація нобелівського комітету, який обрав, за його словами («Чому я відмовився від премії»), невдалий момент для присвоєння премії - премія була присуджена, коли Сартр відкрито критикував СРСР.

Симона де Бовуар і Жан-Поль Сартр познайомилися в 1929 році під час навчання в Сорбонні. З боку здавалося, що вони ніяк не підходять одне одному: струнка, завжди елегантна Бовуар і Сартр - невисокий, з черевцем, до того ж сліпий на одне око.

Але красуня Симона не звертала уваги на зовнішність шанувальника, вона була зачарована його розумними промовами, незвичайним інтелектом, дотепністю і не в останню чергу тим, що у них було багато спільного в поглядах на життя і на їх улюблену філософію.

Замість руки і серця Жан-Поль запропонував своїй коханій укласти пакт: бути разом, але при цьому залишатися вільними.

Жан-Поль Сартр працював три години вранці і три години ввечері. Решту часу займало світське життя, обіди та вечері, випивка з друзями і подругами, тютюн і наркотики. Цей режим довів філософа до нервового виснаження.

Замість того щоб відпочити, Сартр підсів на коридран, суміш амфетаміну та аспірину, легальну до 1971 року. Замість звичайного дозування по таблетці двічі на день Сартр брав двадцять штук. Першу запивав міцною кавою, інші повільно жував під час роботи. Одна таблетка - одна сторінка «Критики діалектичного розуму».

За свідченнями біографа, в щоденне меню Сартра входили дві пачки сигарет, кілька трубок чорного тютюну, більше літра алкоголю, включаючи горілку і віскі, 200 міліграмів амфетаміну, барбітурати, чай, кава і жирна їжа.

Цитати:

- Всім відомо, як тихі кладовища. Бібліотека - найвеселіше з них. Тут вже небіжчики в повному складі: вони не зробили нічого поганого, лише писали ... Від книги виходить аромат склепу. Ось тут починається дивний процес, яку він називає читанням. З одного боку, це набуття: він передає своє тіло мертвим, щоб вони могли ожити. З іншого - це спілкування з потойбічним світом.
- Мовчання є автентична форма слова. Мовчить лише той, хто здатний щось сказати.
- Ми вигадуємо цінності. A priori життя не має сенсу. Це ми створюємо йому сенс.
- Нічого нового. Існував.
- Пекло – це інщі.
- У людини в душі діра розміром з Бога, і кожен заповнює її, як може.
- Я сам своя свобода.
- Світ прекрасно обійшовся б без літератури: ще краще він

LIFE